

Sklabiňa 1998, jeden letný deň

L.V.: „Heroldi, prosím kráľovské fanfáry. Kráľ a Abecedára v Sklabini asi navštívi historická osoba.“

Kráľovský ceremoniár: „Vaše veličenstvo, kráľ Abecedár! Práve k Vám vchádza František I. Révay, potomok rodiny de Reva, majiteľ hradu Sklabiňa. Prísediaci kráľovskej súdnej tabule, dedičný župan Turca.“

František I. Révay: „V svojom mene, v mene svojich budúcich potomkov, nesúcich meno Révay... barónov a grófov... Vás, BellAmos, Abecedeland, rytierov kráľa Abecedára, obyvateľov Abecedelandu slovutného povolania učiteľského, ale v prvom rade pani riaditeľku Hanku, vítam v obci Sklabiňa. Bol som pri tom, keď Mgr. Anna Thomková, riaditeľka SZŠ BellAmos, jednala so starostom obce Sklabiňa, pánom Ladislavom Kováčom a hlavne riaditeľkou ZŠ Sklabiňa Mgr. Hankou Skybovou. Ste tu vítaní. Hranice sklabinského chotára sú totožné s hranicami krajiny BellAmos. Budem vysoko poctený, keď zavítate aj na hrad Sklabiňa, Vy a aj Vaši kráľovskí rytieri.“

L.V.: „A tak sa BellAmos postupne sťahoval z Martina do Sklabine. V ZŠ Sklabiňa sme mali pridelené tri triedy, vlastne dve. Tretia sa spravila zo školskej jedálne. Boli to triedy kráľa Abecedára, Ferda Mravca a Pipi Dlhej Pančuchy. Pre triedy BellAmosu sa upravovala celá ZŠ. Všetko sa pripravovalo tak, aby sa žiaci v krajine BellAmos v priebehu celého školského roku cítili čo najlepšie. Atmosféra v obci bola perfektná. Obyvatelia obce, deti, boli tak trochu zvedaví, tak trochu v očakávaní, ako to bude. Veď kto to kedy slýchal, aby jedna menšia dedina mala naraz dve základné školy. A z toho hneď jednu súkromnú. Ľudia v obci usilovne pracovali, pracovali sme aj my. Znovu sa finišovalo. Priznám sa, raz som tam utŕžil takú stredne veľkú hanbu. Idem okolo školy, zamyslený, zadumaný. Rozmýšľal som, ako namaľujem toto, ako tamto. Nevšimám som si ľudí okolo. Len tu zrazu... „Dobré ráno, mladý pán!“ Staršia pani, babička, ma pozdravila ako prvá. Odvtedy, vidiac čo len tieň vychádzať pred človekom spoza rohu, som zdravil. V Turci je to tak, nepozdravíš ty, pozdraví ťa starší, nečaká na tvoj pozdrav.“

Aby ktokoľvek, kto vstúpi do školy, časti BellAmos, videl, že s kralovaním učenia to tam myslia veľmi vážne, tak každá trieda mala na vonkajšej strane dverí svojho maskota (Abecedár, Pipi a Ferdo s kamarátkou Lienkou).

Namaľoval som ich na samolepiaci papier, potom nalepil na dvere. Pekne veľkých, približne 60 x 120 cm. Čoraz bližšie bol deň s veľkým D. Začiatok školského roku! S pani riaditeľkou Hankou sme prišli hodne skoro, pred zahajovacím ceremoniálom. Ešte všetko skontrolovať. Pani riaditeľka často spomína: „Pamätáš, ako to bolo vtedy v Sklabini s tými myšami?“ Pamätám. Proste... ako sme to všetko kontrolovali, tak sme uvideli... aj dve myšky sa prišli pozrieť na začiatok školského roku. Prichádzala jeseň, myšky v dedine sa sťahujú z polí do obydľí. No musím Ti prezradiť, pani riaditeľka Hanka, aj Vám deti, jedno dlhoročne utajované tajomstvo kráľa Abecedára. Pani riaditeľka, veľmi dobre viem, že poznáš, kto to bola spisovateľka Elena Čepčeková. Isto poznáš, že napísala, okrem iných, aj básnickú zbierku Zrkadielka. Viem, že vieš, že v tejto zbierke je aj básnička Veľký kráľ a malá myš. No je tu...

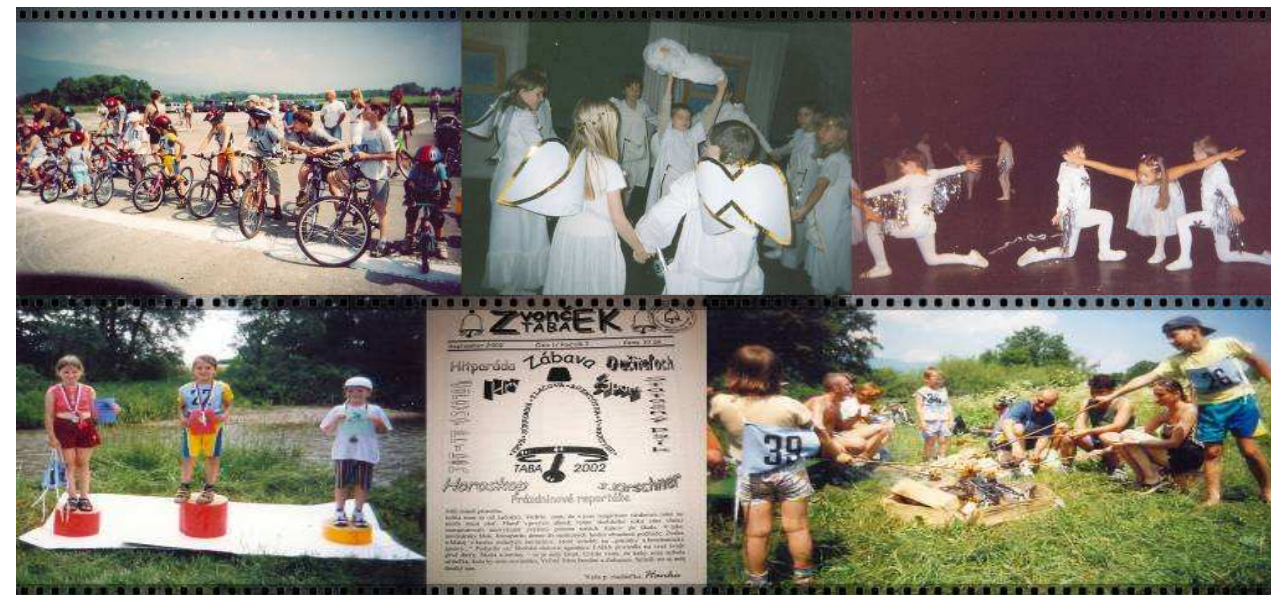
ešte... doteraz... to nikto nevedel, len ja.

Čo značí môj kráľovský podpis: **kráľ A - Be - Ce - De - ár**. Nalistujte si v šlabikároch, v zošitoch, pozrite si ten podpis. Je tam aj hlava myšky. Dlho som si ten podpis nacvičoval, aby mal kráľovský škrabopis. Waw... a už tajomstvo nie je tajomstvom.

Kráľ Abecedár: „No toto... vidíš... doteraz sme nepoznali skrytý význam Nášho podpisu...“

odšťahoval na ZŠ Čachovský rad do Vrútok. A tak ich ostalo len deväť. Do tretieho ročníka pribudol Niko Pedan a Veronika Mališáková, do štvrtého Ivetka Čarná, do piateho Anička Madliaková, Barborka Sušienková, Lukáš Oleksák a Miro Čarný. Najväčším problémom bolo, že dve triedy sme mali na prízemí a jednu /piatačku/ na druhom poschodí na západnom krídle. Spolu s našimi triedami tam boli aj triedy štátnej základnej školy na Východnej ulici, čo nerobilo dobrú atmosféru... Chudáci, naši učitelia! Za ten rok si poriadne potrénovali svaly na nohách! A hlavne triedna učiteľka Zuzka Vnučáková (dnes už Herbrychová)... Ešteže to krásne žlté slniečko Honzu Volfa na dverách zjasňovalo naše dni... Kráľ Abecedár privítal nových prváčikov – Marianku Bod'ovú, Matku Valachovú, Lenku Búchalovú, Kristínku Legerskú, Davidka Žuffu, Andrejka Straňáka, Martinka Taligu, Lukáška Majerčíka, Matka Miškolciho, Tea Maroša, Peťku Sekanovú, Lukáška Nemčoka, neskôr – od februára - k nim pribudol Miško Žubor. A my sme medzi nami privítali novú kolegyňu Lilianu Hausnerovú, učiteľku anglického a nemeckého jazyka a čerstvú absolventku Zuzku Vnučákovú, učiteľku slovenského jazyka, dejepisu a občianskej výchovy a súčasne triednu učiteľku piatakov – guliverovcov. A prečo sme nazvali tento rok *Zvončekový*? Tušíte správne... v septembri 2002 v náklade 50 kusov uzrelo svetlo sveta prvé číslo nášho mesačníka Zvonček. Šéfredaktor Matko Thomka a členovia redakčnej rady Temis Amiridis, Milan Čerňanský a Barborka Sušienková pripravili prvé reportáže, rozhovory, ankety, fotografie, kvízy, hádanky... Neskôr sa k nim pridala Lenka Štípalová, Diana Verešová a Barborka Baťalová. Prvé čísla vychádzali v hrebeňovej väzbe a tlačili sme ich na našej čiernobielej kopírke a predávali sme ich číslo za 10 Sk. Som veľmi rada, že odvtedy Zvonček neprestal vychádzať a jeho kvalita neustále stúpa. Dnes sa Zvonček hrdí viacerými oceneniami, ale o tom neskôr. V prvom čísle sme mali aj vzácny „úlovok“ – podpis speváčky Jany Kirschner, len pre žiakov BellAmos. Už v 2. čísle sa začala písať história rubriky Sladká matematika a English page (autori M. Debnárová a S. Coward).

V jeseni ukončil svoju civilnú vojenskú službu Martin Kubiš a všetkým nám bolo za ním veľmi smutno. Našťastie, mali sme za neho adekvátnu náhradu vo Vladkovi Nemcovi, ktorý sa s vervou pustil do ďalšieho budovania počítačovej učebne a vyučoval informatiku a telesnú výchovu. V októbri sa uskutočnila jesenná atletická liga. Najrýchlejším dievčaťom školy sa stala Natálka Daubnerová, najrýchlejší plavkyňa Barborka Sušienková. Dni športu na ZŠ A. Dubčeka nám priniesli ďalšie úspechy. Majka Amiridu dosiahla druhý najlepší čas v šprinte a 1. miesto v skoku do diaľky. A vôbec – v športe sa nám darilo počas celého roka. Na zimnom viacboji všestrannosti obsadila Peťka Sekanová 2. miesto v kategórii D-1 a Barborka Sušienková 3. miesto v kategórii Ž-4. Dokonca Peťka Sekanová sa na letnom viacboji všestrannosti stala Majsterkou okresu v kategórii D-1 a Majka Amiridu Majsterkou okresu v kategórii D-2. Úspešní boli aj naši učitelia. Každú stredu trénovali basketbal vo veľkej telocvični. Na basketbalovom turnaji pri príležitosti Dňa učiteľov na Gymnázium VPT sa umiestnili na krásnom 2. mieste, na turnaji pedagógov v Turanoch zvíťazili a získali pohár.